

РЕШЕНИЕ

№ 19258

гр. София, 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
публично заседание на 14.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: София Тодорова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **10623** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. Р. Р. срещу заповед № РКС25-РД09-315/01.07.2025 г. на кмета на район „К. село“ – Столична община, с която е наредено да се премести принудително на площадките за временно съхранение на излезли от употреба моторни превозни средства – лек автомобил, марка „Р.“, рег. [рег.номер на МПС], собственост на жалбоподателката.

В жалбата са изложени твърдения, че за автомобила е сключена застраховка „Гражданска отговорност“. В молба от процесуалния представител на жалбоподателката се посочва, че заповедта е незаконосъобразна поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби. Изложени са съображения, че на собственика на лекия автомобил не е връчвано съобщение за залепен стикер и не е изпълнена процедурата по чл. 46, ал. 2 от Наредба на Столичен общински съвет за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община (НУОПОЧТСО) по някой от начините по чл. 18а от АПК.

В открито съдебно заседание, процесуалния представител на М. Р. Р. поддържа основанията за незаконосъобразност на акта и излага, че макар и включени в списъка с установяване на излезли от употреба МПС, служителите не са подписали констативен протокол № 7583 от 05.03.2025 г. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – кметът на Столична община, район "К. село", чрез процесуалния си представител юрк. Б., оспорва жалбата и моли съдът да я отхвърли като неоснователна. В съдебно заседание излага, че оспорената заповед е законосъобразна, тъй като към момента на издаването ѝ,

автомобилът е бил без валидна застраховка „Гражданска отговорност“.

Административен съд - София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед № РКС24-РД91 -93/03.07.2024 г., кметът на район "К. село" – Столична община (СО) е назначил Комисия с представители на районната общинска администрация за установяване на излезли от употреба моторни превозни средства (ИУМПС). След извършена проверка от назначената Комисия, същата е съставила Констативен протокол № 0007583 от 05.03.2025 г. на основание чл. 46 от НУОПОЧТСО, за техническото състояние на процесното ИУМПС - лек автомобил, марка „Р.“, с рег. [рег.номер на МПС] , като в същия е посочено, че е поставен и стикер-предписание с № 11081/05.03.2025 г. В посоченият протокол са отразени членовете на Комисията, но същият не е подписан (стр. 15 от делото). Представен е и снимков материал от залепването на посочения стикер-предписание на предното стъкло на процесното МПС. На 21.03.2025 г. е извършена проверка, относно преминал технически преглед на съответното МПС, като е установено, че няма валиден технически преглед – същият е изтекъл на 19.10.2024 г.

На собственика е изпратено Уведомление № РКС25-ГР94-695 от 25.03.2025 г. за съставен протокол № 0007583 от 05.03.2025 г. за това, че не е наличен заверен знак за технически преглед за повече от три месеца от определената му дата за извършване на такъв. Това уведомление се е върнало като непотърсено от настоящия адрес на М. Р. Други опити за връчване на уведомлението от районната администрация не са предприемани.

По делото е налична справка, от която е видно, че на 28.03.2025 г. на електронния сайт на район "К. село" - СО е публикувана информация за поставянето на уведомление за стикираните коли в периода 28.02.2025 г. - 21.03.2025 г., където е налична и информация за лек автомобил, марка „Р.“, рег. [рег.номер на МПС] .

След изтичане на указания тримесечен срок, е издаден и обжалваният административен акт - заповед № РКС25-РД09-315/01.07.2025 г. на кмета на Столична община - район "К. село" за принудително преместване на ИУМПС.

Предвид така установеното от фактическа страна, Административен съд - София- град обосновава следните правни изводи:

Оспорва се подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 от АПК, жалбата е подадена от надлежна страна, за която е налице правен интерес от отмяната му. По делото е приложено на л. 51 електронно писмо, от което се установява, че заповедта е връчена на жалбоподателката чрез работодателя ѝ на 30.09.2025 г., поради което и жалбата, подадена на 01.10.2025 г. е депозирана в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Атакуваната заповед № РКС25-РД09-315/01.07.2025 г. е издадена от компетентен административен орган – кмет на Столична община, район "К. село" в пределите на неговата власт, делегирана на основание чл. 44, ал. 1, т. 9 във връзка с ал. 2 от ЗМСМА във връзка с чл. 46, ал. 5 от НУОПОЧТСО - със заповед № СО24-РД-09-2015/07.02.2024 г. на кмета на Столична община.

Заповедта е издадена в писмена форма и в нея формално са посочени правни основания за издаването ѝ, а по отношение на фактическите основания е налице препращане към констативен протокол № 7583/05.03.2025 г. В съдържанието на посочения протокол има отбелязване само, че е налице ИУМПС, съгласно т. 7, б. „б“ от ДР на НУОПОЧТСО, т. е. отново е посочено само правно основание, без данни защо е прието, че е налице ИУМПС, т. е. към коя дата е изтекъл срокът за

заверка на знака за технически преглед. Тези обстоятелства се установяват само от представените по делото доказателства, но не и от обжалвания акт или от документите към които същият препраща. Не без значение е и обстоятелството, че протокол № 7583/05.03.2025 г. не е подписан от нито един член на Комисията, което би могло да постави под съмнение валидността на отразените в него констатации. Предвид изложеното, настоящият състав счита, че заповедта не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК – липсват фактически основания за издаването ѝ.

Оспорената заповед е издадена и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до материалната ѝ незаконосъобразност.

Съгласно чл. 46, ал. 1 от НУОПОЧТСО кметовете на районите назначават комисия с представители на Столичен инспекторат и районната общинска администрация за установяване на ИУМПС, собствеността на терена и собствеността на ИУМПС. На установените ИУМПС се залепва стикер - предписание, съгласно образец - Приложение № 1. В ал. 2 на същата норма е предвидено комисията да съставя констативен протокол за техническото състояние на МПС в 3 екземпляра, в който се отбелязва датата на поставянето на стикер-предписание. Собствениците на ИУМПС се уведомяват по реда на АПК, като при поискване от собственика или от упълномощено от него лице им се предоставя екземпляр от протокола. Действително в разпоредбата на чл. 46, ал. 2 НУОПОЧТСО не се посочва за какво точно действие се уведомяват собствениците на ИУМПС по реда на АПК, но предвид систематичното място на разпоредбата и вложения в нея смисъл, целта е да се уведоми собственикът на МПС за съставения констативен протокол от извършената проверка. Това е така, тъй като едва след уведомяването собственикът може да поиска екземпляр от протокола и след като се запознае с неговото съдържание да възрази срещу отразените в него констатации, доколкото проверката се осъществява в негово отсъствие. В настоящия случай жалбоподателката възразява, че автомобилът не е бил в движение. Именно и за това в ал. 3 на чл. 46 от НУОПОЧТСО е предвиден доброволен тримесечен срок за преместване на МПС, който започва да тече от поставянето на стикер-предписанието върху колата, като се предполага, че преди това органът е изпълнил задължението си по ал. 2 на чл. 46 от НУОПОЧТСО да уведоми собственика на ИУМПС. Едва след изтичането на доброволния срок за изпълнение на предписанието се издава заповед за преместването на ИУМПС.

В настоящия случай не се установява да е налице уведомяване на собственика по реда на АПК. По делото безспорно се установява, че жалбоподателката не е уведомена за съставения констативен протокол съгласно изискването на чл. 46, ал. 2 от НУОПОЧТСО. Видно от приложената по делото обратна разписка уведомлението не е връчено на М. Р. Р., тъй като е върнато с отбелязване, че писмото не е потърсено. Това отбелязване не е равнозначно на изпълнение на процедурата по чл. 18а, ал. 9 от АПК. В административната преписка не се съдържат данни лицето да е търсено на постоянния си адрес и да са залепяни съобщения на входната врата на имота. По делото е приложен Протокол за качване на електронния сайт на район "К. село" на заповеди за стикираните коли за периода 28.02.2025 г. – 21.03.2025 г., в който под № 8 фигурира процесният автомобил, но този способ не е редовно връчване на съобщението. Настоящият състав не възприема връчването по реда на чл. 18а, ал. 10 от АПК за редовно, доколкото същото е приложимо след изчерпване на реда по предходните алинеи на чл. 18а от АПК. Не може да се приеме също и че жалбоподателката ще следи за качване на електронен сайт на списък за издадени заповеди за стикираните коли. В административната преписка липсват данни за проведена процедура за връчване на уведомлението по реда на чл. 18а от АПК. Изпратено е само едно съобщение на настоящия адрес на Р., който е в [населено място]. Не е извършена проверка за нейния постоянен адрес или справка за трудов договор, за да бъде връчено

чрез работодателя (по какъвто начин е връчена процесната заповед). Неспазване на процедурата по уведомяване е съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като ако не беше допуснато, резултатът би бил друг, с оглед възраженията на жалбоподателката за процесното МПС.

Неуведомяването на собственика на автомобила е съществено нарушение на правото на участието на засегнатото лице в административното производство и поради това има за последица отмяна на административния акт като незаконосъобразен. Административният орган е длъжен да осигури правото на страната да бъде изслушана, преди спрямо нея да бъде издаден акт с неблагоприятна мярка, като общо правило. Зачитането на правото на защита във всяка започнала срещу дадено лице процедура, която може да завърши с увреждащ акт, представлява основен принцип, който трябва да бъде гарантиран дори при липсата на каквато и да било правна уредба относно процедурата. Този принцип налага адресатите на решения, които засягат чувствително техните права и интереси, да бъдат в състояние да изложат надлежно своето становище.

Освен изложеното съгласно чл. 46, ал. 5 от НУОПОЧТСО, в случай, че в срока по ал. 3 собственикът не е изпълнил предписанието, въз основа на констативния протокол за техническото състояние на МПС по ал. 2, кметът на Столична община или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за принудително преместване на ИУМПС на площадка за временно съхранение или в център за разкомплектоване на ИУМПС за сметка на собственика на ИУМПС. Заповедта се издава не по-късно от един месец от изтичането на срока по ал. 3. Процесната заповед е издадена в изпълнение на посочения текст.

Легалното определение на понятието „Излязло от употреба моторно превозно средство“ е дадено в § 1, т. 1 от ДР на Наредба за излезлите от употреба моторни превозни средства, приета с ПМС № 11 от 15.01.2013 г. - "Излязло от употреба моторно превозно средство" е отпадък по смисъла на § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУО, в т.ч.: моторно превозно средство с прекратена регистрация, което се намира върху имот - държавна или общинска собственост, за повече от три месеца от датата на прекратяване на регистрацията; моторно превозно средство, на което не е заверен знакът за технически преглед съгласно чл. 32д от Наредба № I-45 от 2000 г. или съгласно чл. 38 от Наредба № Н-32 от 2011 г. за повече от три месеца от определената му дата за следващ преглед за проверка на техническата му изправност, в случай че то се намира върху държавна или общинска собственост; изоставено регистрирано МПС. В тази връзка към датата на издаване на заповедта процесното МПС е било на общински терен и е бил с изтекъл срок на заверка на знака за технически преглед по § 1, т. 1 от ДР на Наредбата за излезлите от употреба моторни превозни средства.

С молба от 02.12.2025 г. процесуалният представител на жалбоподателката е представил писмени документи – удостоверение за техническа изправност на ППС за процесния автомобил „Р.“ с [рег.номер на МПС] . В удостоверението е отразено, че техническият преглед е извършен на 01.12.2025 г. и автомобилът подлежи на следващ преглед на 01.12.2026 г. Към жалбата е приложена и валидна до 30.09.2026 г. застраховка „Гражданска отговорност“ от Гаранционния фонд.

На основание чл. 142, ал. 2 от АПК, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценяват към момента на приключване на устните състезания. В настоящия случай от представените в съдебното производство документи, се установява, че е констатирана техническа изправност на автомобила, за което е издадено и приложеното удостоверение, въз основа на извършен технически преглед на 01.12.2025 г. Този документ не е оспорен от ответника и е приет в съдебно заседание на 02.12.2025 г. От цитираните документи се установява, че лек автомобил „Р.“ с [рег.номер на МПС] , не представлява „Излязло от употреба моторно превозно

средство“ по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на Наредба за излезлите от употреба моторни превозни средства. Предвид изложеното по отношение на този автомобил е неприложима процедурата по принудително преместване по реда на чл. 46, ал. 5 от НУОПОЧТСО.

Всичко изложено води до извод за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради наличие на основанията за отмяна по чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, основателна се явява претенцията на жалбоподателката за присъждане на направените по делото разноски в общ размер на 311.89 евро – 5.11 евро държавна такса, 255.65 евро договорено и заплатено адвокатско възнаграждение и 51.13 евро – преводач.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, 29 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № РКС25-РД09-315/01.07.2025 г. на кмета на район „К. село“ – Столична община, с която е наредено да се премести принудително на площадките за временно съхранение на излезли от употреба моторни превозни средства – лек автомобил, марка „Р.“, рег. [рег.номер на МПС], собственост на М. Р. Р.

ОСЪЖДА Столична община с адрес [населено място], [улица] да заплати на М. Р. Р., с адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 9 разноски по делото в размер на 311.89 (триста и единадесет и осемдесет и девет) евро.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

С

Ъдия: